

यात् । दृष्टसतिनायुक्तम् । “सूतके सूतके चैव अथौ आ-
 ज्ञभोजने । प्रवासादिनिक्षेपे हावयेत् तृहापयेत्” इति ।
 तथा स्नातलेऽपि पिण्डपितृयज्ञावशो कर्माश्च युज्यादिकश्च
 नित्यो होमः कार्य एव । “सूतके तु सप्तत्यने स्नातकर्म-
 कथम्भवेत् । पिण्डयज्ञं चरुं होममसगोत्रेण कारये-
 दिति” जातृकर्णश्रवणात् । यद्यपि साङ्गे कर्मण्यकर्तृत्व-
 न तथापि स्रष्टव्यत्वात्कर्मभानं स्रष्टव्यत्वात् तस्या-
 नन्यनिष्ठात्वात् । अतएवोक्तम् । “अतै कर्मणि तत्कालं
 स्नातः शुद्धिमवाप्नुयादिति” यतः पुनः “दानमतिप्रहोमः
 स्वाध्यायश्च निवर्त्तते” इति होमप्रतिषेधः । स कात्याभि-
 प्रायो वैश्वदेवमिप्रायो वा व्यवस्थापनीयः” इत्यन्तेन ।
 संध्यादीनामव्यवसायादमाहापराकौ पुलस्त्यः “संध्यामिष्टं चरुं
 होमं यावज्जीवं समाचरेत् । न त्यजेत् सूतके वापि त्यजन्
 गच्छेदधोद्विजः । सूतके सूतके चैव संध्याकर्म समाचरेत् ।
 मनसोच्चारयेन्मन्त्रान् प्राणायामसम्यक् द्विजः” । यत्तु चन्द्रिका-
 यां जावालः “संध्यां पञ्च सहायज्ञानुनैत्यिकं सूतककर्म च ।
 तन्मध्ये हापयेत्तेषां दशाहान्ते पुनः क्रियेति” यच्च संवत्ः
 “सूतके कर्मणां त्यागः संध्यादीनां विधीयते” यच्च पिण्ड-
 पुरा “सर्वकालसुपासा तु संध्योः पार्थिवेष्यते । अन्यत्र
 सूतकाशौचविभ्रमात्तरभीतितः” इति तत् संपूर्णसंध्यापरम्
 “अध्यान्ता नानसी संध्या कुशवारिविजर्जितेति” शुद्धिदोषे
 च्यवनोक्तेः पैठिनसिखल मन्त्रोच्चारणमयाह “सूतके सावि-
 त्प्राञ्जलिं प्रक्षिप्य सूर्यं ध्यायन्नमस्कृत्युयात्” प्रयोगपरिजाते
 भरद्वाजोपि “सूतके सूतके कुर्यात् प्राणायामममन्त्रकम् । त-
 था मार्जनमन्त्रांस्तु मनसोच्चार्यमार्जयेत् । गायत्रीं सत्यगु-
 ञ्चार्यं सूर्यायाध्यं निवेदयेत् । मार्जनं तु न वा कार्यमुपस्थानं
 न चैवहि” एवं मितक्षरापरिजातादौ अथैवे संध्या-
 करणभेदस्योक्तेः गौडानां तदनाचरणमनाचार एव तस्य
 औतत्वेन सूत्या बाधासुचितत्वादिति द्रष्टव्यम् ।
 “यह्णदावयशौचापवादमाह व्याघ्रः “स्नातकर्मपरि-
 त्यागो राहोरन्यत्र सूतके इति” लैङ्गे “सूतके सूतके
 चैव न दोषो राहोर्दृश्ये । तावदेव भवेच्छुद्धिर्यावन्मुक्तिं न
 दृश्यते” प्रयोगपरिजाते “दृष्टसतिः “कन्याविवाहसंक्रान्तौ
 सूतकं न कदाचन” । महागुरुनिपातवर्षमध्ये कर्मविशेषेऽ-
 शौचम् । “स्नानं चैव महादानं स्वाध्यायं चाग्नितर्पणम् ।
 प्रथमावदे न कुर्वीत महागुरुनिपातने” हेमा० सूतिः ।
 महागुरुवत्समाता पिता भर्ता च अतिगुरुवद्देवताः । “प्रमी-
 लौ पितरौ यस्य देहस्तस्याशुचिर्भवेत् । नापि दैवं न वा पैतृया-

वत् पूर्यो न वत्सरः” देवो पु० अग्नितर्पणं लवहोमादि, न
 त्वाधानं तस्य प्रथमावदेऽपि विधानात् यथा “पितुः सपिण्डो
 करणं वार्षिकं सूतवासरे । आधानाद्युपसंप्राप्तावेतत्
 प्रागपि वत्सरात्” हेमा० उच्यते । अग्नितर्पणमित्यत्र अ-
 न्यतर्पणमिति शुद्धितत्त्वे पाठः । आधानादीत्यादिपदेन आ-
 वश्यकं दृष्टिनिमित्तनित्यकर्मण्योर्ग्रहणम् । आङ्गकौस्तुभां देवी
 पु० “महातीर्थस्य गमनसुपवासव्रतानि च । संवत्सरे न कुर्वीत
 महागुरुनिपातने” एतदेकवाक्यतया प्रागुक्तवचने स्नानपदं
 काव्यतीर्थादिज्ञानपरम् महादानसाहचर्यात् स्नाध्यायपदं
 सपि काव्यवेदपारायणपरम् “तथैव काव्यं यत् कर्म वत्-
 सरात् प्रथमावदे” लघुहा० वचनैकवाक्यत्वात् “महागुरु
 निपातते तु काव्यं किञ्चित् न चाचरेत् । अन्तिर्विज्यं
 ब्रह्मचर्यं च आङ्गं दैवयुतञ्च यत्” कालि० पु० “सपिण्डो
 कारणादूर्ध्वं प्रेतः पार्षणभुम्भवेत् । दृष्टीष्टापूर्ययोग्यश्च गृ-
 हस्थश्च सदा भवेत्” मत्स्य पु० । दृष्टीत्यनेन दृष्टिनिमित्तक
 सपिण्डनाभावे नाधिकारीत्यर्थः गृहस्थश्च सदा भवेदित्यनेन
 गृहस्थोचितनित्यपञ्चयज्ञेष्वधिकारः । अतएव पितृभरणा-
 शौचोत्तरमेव वैश्वदेवप्राञ्जं विहितम् । एवं दृष्टिप्राज्ञाभावे
 वर्षपर्यन्तं तत्तत्कर्मण्यशौचमिति स्थिते “प्रेतकर्मण्यद-
 भिवर्त्य चरेन्नाभ्युदयक्रियाम् । आचतुर्थं ततः पुंसि पञ्चमे
 शुभदं भवेदिति” ज्योतिषवाक्यं शुभदमित्युक्त्वा शुद्धार्थच-
 त्वाद्दत्तव्यप्राज्ञोत्तरं प्राशस्त्यसात्पर्यमेव । एतच्चाशौचं
 वर्षमध्ये आवश्यकदृष्टार्थसपिण्डनाभावएव । “अर्वाक् संवत्-
 सरात् दृष्टौ पूर्यं संवत्सरेऽपि वा” इत्यादि सूत्रानुसारेण
 आवश्यकदृष्टिनिमित्तसपिण्डापकर्षे तु काव्यादिकर्मकरण-
 योग्यता । अत्र विशेषमाह लौगाक्षिः । “अन्येषां प्रेतकर्मणि
 महागुरुनिपातने । कुर्यात् संवत्सरादर्वाक् आङ्गमेकं तु व-
 र्जयेत्” प्रेतकर्म दाहाद्येकादशाहान्तं तत्वाशौचान्तरस्था-
 प्रतिबन्धकत्वात् “आद्यं आङ्गमशुद्धोऽपि कुर्यादेकादशेऽह-
 नीति निर्यु० सि० दृष्टसृते । तेन एकं सपिण्डं वार्षि-
 कादि च । एवं देवी० पु० वचनेऽपि पैतृपदं पार्षणसपिण्डन-
 वार्षिकपरम् । अत्रापवादः साधवीये ऋष्य० “पत्याः पुत्रस्य
 तत्पुत्रभ्रातृसप्तनयेषु च । स्त्रियास्त्रयोऽपि पितृश्च संघातमरणं
 यदि । अर्वागवद्दाहादपितृपूर्व्यं सपिण्डमाचरेत्” लौगा०
 “पत्नीपुत्रस्तथा पौत्रो भ्राता तत्पुत्रका अपि । पितरौ च
 यदेकस्मिन् स्त्रियेरन् वासरे तदा । आद्यमेकादशे कुर्यात्
 त्रिपदे तु सपिण्डनम्” इदम् एकदिनसरणविषयमेव
 ‘महागुरुनिपाते तु प्रेतकार्यं यथाविधि । कुर्यात् संवत्-